

Viens pats autobusā - ko iesākt ar bērnu, kam nav naudas?

The poster features a blue background with a white illustration of a family (a man, a woman, and a child) holding hands and smiling. To the right, there is a photograph of a modern bus. The text is in Latvian and reads: 'CIENĪJAMIE VECĀKI! ESIET ATBILDĪGI! PARŪPĒJIETIES, KAD IZMANTŪŠI BĒRNI NOKĻŪST TIKAI BIĻETE APLIECINA TĪKAMĀS IZMANTŪŠI SABIEDRISKO TRANSPORTU. Braucam droši!' (Respectable grandparents! Be responsible! Take care when using children on public transport. Only a ticket proves that it is safe to use public transport. We travel safely!).

Tēma par bērniem sabiedriskajā transportā joprojām ir aktuālāka. Šad un tad nākas lasīt ziņas, ka pasažieri nopirkuši bērnam biļeti, jo viņam nav pieticis naudas; šad un tad parādās informācija par nežēlīgajiem autobusa vadītājiem, kuri raudošu bērnu atstājuši pieturā vai nav gribējuši uzņemt autobusu...

Situācijas ir dažādas un, protams, nav viennozīmīgi vērtējamas, tāpēc vēlamies padalīties ar kāda autobusu vadītāja pieredzi.

Autobusa vadītājs, kurš regulāri apkalpo starppilsētu maršrūtus, stāsta, ka jaunākā skolas vecuma bērni starppilsētu autobusos bieži pārvietojas vieni bez pieaugušo klātbūtnes. Un nereti gadās situācijas, kad mazajam pasažierim nav naudas, lai iegādātos biļeti braucienam. Šādās reizēs visbiežāk tiek teikts, ka galapunktā sagaidīs vai nu vecāki, vai vecvecāki, kuri tur norēķināsies par braucienu. Un šajā mirklī autobusa vadītājs kļūst par situācijas ķīlnieku, jo - bērnu izsēdināt nedrīkst, vest bez biļetes arī nedrīkst, bet norēķināties par braucienu jau pēc tam, kad tas noticis, nevar. Ko darīt?

Autobusa vadītājam šajā gadījumā ir divas iespējas:

- oficiālā – izsaukt policiju un likt pārējiem 40, 50 vai 60 pasažieriem (atkarībā no autobusa ietilpības un maršruta) gaidīt, kamēr tā ierodas un pieņem lēmumu par tālāko rīcību. Šajā gadījumā aktuāls jautājums – cik ilgi kavēsies reiss un cik daudziem pasažieriem tiks radītas neērtības?
- cilvēciskā faktora noteikta rīcība – vai nu maciņu atver kāds žēlsirdīgs pasažieris, vai arī pats autobusa vadītājs. Ja tas ir ārkārtējs un vienreizējs gadījums – lai būtu, kam negadās, bet ar šādiem maziem braucējiem bez naudas nākoties saskarties diezgan bieži. Tāpēc neviļus rodas bažas, vai tikai tā jau nav sistēma? Vai tiešām autobusa vadītājam vai citiem pasažieriem jāķļūst par sponsoru?

Tāpēc, cienījamie vecāki un citas par bērnu atbildīgās personas, aicinām mācīt bērniem rīkoties ar naudu atbildīgi un apzināties, ka sabiedriskā transporta biļete ir dokuments, kas apliecina tiesības pārvietoties tajā. Savukārt, lai šo dokumentu iegūtu, par to ir jāmaksā. Un katrs pats ir atbildīgs par to, vai viņam pietiek naudas biļetes iegādei.

Tāpēc atgādinām – esi atbildīgs, neliec citiem uzņemties atbildību tavā vietā!